

Urval av händelser från 30 år med Club100

Skrevet av Johan Rees

Vid flera tillfällen har jag frågat runt om hur saker och ting var "förr" i klubben, hur många länder man har räknat, vilka träffar man haft etc. Som en ursäkt för att få fråga runt kom jag då på idén att skriva en artikel om det hela, och det är säkert fler som undrat också. Sen passade det sig så lämpligt att klubben ju fyller 30 år, så i och med det får det bli en 30-års-sammanfattning av klubbens historia. För er som vill läsa ännu mer, upptäckte jag hur otroligt mycket kul information det finns på vår fina websida. Ta er tiden att klicka runt där!

En del saker har varit lite luriga att få exakt klarhet i. Klubben har ju ändå funnits i 30 år, och det är svårt att hålla isär ett årsmöte från ett annat t ex. Jag har gjort mitt bästa för att få allt så korrekt som möjligt, men sannolikheten att nåt inte stämmer är nog ändå rätt hög.

Har försökt använda citat för att behålla äktheten, men har tagit mig en del friheter för att underlätta läsbarheten. Nu kör vi...

Grundandet av klubben

Idén att grunda Club100 kom från Arnold Wernersson och Gunnar Mattsson i Wadi Ash Shab, under en resa till Oman 1995. Första årsmötet hölls sedan 1996 i Öneköp. Nedan är Arnolds berättelse om hur det hela gick till:

"År 1982 träffade jag Gunnar Mattsson på en invigningsfest i Malmö. Gunnar hade precis börjat sälja hus via Svenska Lloyds resebyrå på Costa Blanca i Spanien. Han undrade om jag var intresserad av att åka med en grupp husköpare till Torrevieja. Det blev början på en livslång vänskap som förde oss långt ut i världen på resor tillsammans.

Arnold och Gunnar i Wadi Ash Shab, Oman

Året 1995 var vi i Oman och vandrade i en s.k. wadi, en flodbädd, ivrigt pratande om äventyr och resor samt hur många länder vi varit i. Framför oss dök det upp ett berg som gick ned en bra bit under vattenytan. Vi kunde inte se hur brett det var så vi beslöt att dyka under det för att fortsätta vår vandring. Det var nu eller aldrig, så vi tog några djupa andetag och började simma under vattnet för att komma förbi hindret. Lungorna värkte och vi försökte komma upp för att få luft men det var omöjligt. Berget var längre än vi trodde. Hjärtat bultade, det var mörkt och kallt, öronen värkte och lungorna kändes som om de skulle sprängas. Då vi till slut kom upp hade vi passerat berget och var mitt i ett vattenfall. Vilken befrielse!! Prata om lycka!! Där bestämde vi oss för att bilda Club100. Gunnar som medlem nr 1 och jag som nr 2. Han hade ju tyvärr varit i fler länder!!

Första föreningsstämman hölls i Kannibalmuseet i Önnköping i augusti 1996. Det var Ulf Österberg, Roland Nilsson, Bengt Adalberth, Erik Centervall, Gunnar och jag som var de första pionjärerna i klubben. Gubbarna sov på madrasser i finrummet och drack vodka med guldflagor i! Skratten och historierna avlöste varandra, allt från Bengts upplevelser i Nya Guinea till Rolands flygplathistorier, GM när han luffade utan pengar i Europa till mina människoätare och annat smått och gott i historieväg.”

Vid första årsmötet hade Arnold besökt 102 länder, och Gunnar 107 eller 108.

Andra årsmötet, i Broby 1997. På bild Arnold Wernersson, Bengt Adalberth, Gunnar Mattsson och Erik Centerwall

Tanken med klubben de första åren var att göra en resa vartannat år till något ställe där ingen av medlemmarna varit. Av naturliga skäl kan man ju förstå att det blev svårare och svårare med åren.

I början var det mer som en liten kompisklubb, och inte speciellt uppstyrt. Nån sa att det var mer en whiskyklubb än en reseklubb, och nån annan har sagt att målet med resorna var att testa olika nattklubbar... Att avgifterna från nya medlemmar ska drickas upp under årsmötet är ju också känt sedan länge.

Första åren var medelåldern väldigt hög, och när Eddie Gustin gick med 2004 lär det ha sagts att medelåldern gick ner till hälften!

Årsmöte - vartannat år utomlands

Att en förening har ett årsmöte just årligen hörs ju nästan på namnet. Men redan år 1998 bestämdes att vi skulle ha ett *"rullande schema på var i Sverige och hos vem som mötena skall hållas och vartannat år en utlandsresa."* Detta har hållits, även om klubben vid några tillfällen har frestats hårt att åka utomlands även vid Sverige-mötena, t ex år 2018 då årsmöteshelgen tillbringades på Åland, men själva mötet skedde på färjan på svenskt territorialvatten. Likaså år 2022 i Kiruna gick en dagstur in i Finland, även om själva årsmötet såklart skedde i Sverige.

2002 i Nuuk på Grönland berättade Arnold *"att de hade varit på ett ställe och beställt en öl men dom fick en hel ölback. Det är så inuiterna dricker sa servitörerna."*

Arnold badar i isvatten på Grönland

2005 i Kaliningrad hände såklart som vanligt en hel del dumma, roliga och knasiga saker. På vägen in i Kaliningrad är det jättelång kö med bilar för att komma igenom gränsen. Som tur är finns det små vägbarer som man kan roa sig i medan man väntar, men tyvärr blev den enda

registrerade föraren (inte Eddie eller Arnold) så full att han inte kunde köra. Arnold som inte var det minsta lik fick låtsas vara föraren. Till slut lyckas de muta sig fram genom kön för att komma igenom, men det höll på att gå riktigt dåligt ändå då en av resenärerna började kasta tomburkar på vakterna...

I Kaliningrad skulle sen en medlem ut och växla pengar svart för att få bättre kurs. Kommer tillbaka till de andra och är överlycklig över att ha fått så bra kurs, men som alltid när nåt verkar för bra för att vara sant... Sedlarna var utgångna sen flera år, och därmed värdelösa.

Litauen, på väg till 2005 års årsmöte i Kaliningrad. På bilden Galina Passare, Eddie Gustin, Kristina Fryklöf, Arnold Wernersson och Rese-Robban

2008 vid Vinga Fyr skrevs att ”mötet och gemytet upplöstes fram på småtimmarna och vår ordförande förklarade troligtvis mötet avslutat när sekreteraren redan gått och lagt sig.”

2009 var årsmötet i Sette Cama, Gabon. Efter att ha avhandlat 6 punkter togs beslut att ajournera årsmötet till några dagar senare, på Sao Tomé. Allt gick dock inte som planerat.

”Enligt alla uppgifter vi fått skulle det gå bra att skaffa visum vid ankomst. Så var emellertid inte fallet. Passpolisen tillkallade en överordnad kvinna som inte var talbar på vår förfrågan om visum på plats. Enda svaret ”es cambiado, it’s changed”. Utan att prata fyllde hon i varsin blankett för oss och eftersom vi hade returbiljett 2 dagar senare och gott om pengar, trodde vi det skulle ordna sig. När blanketterna var ifyllda kastade sig emellertid ett stort antal personer över oss och förde oss med våld ombord på det flygplan vi anlänt med. Mycket förnedrande för oss och till glädje för dem att kunna förnedra européer, alltså ett rasistiskt påhopp.

Det ajournerade årsmötet öppnades i planet på plattan på Sao Tomés flygplats. De 2 närvarande upprörda medlemmarna Arnold Wernersson och Lennart Flatow avslutade årsmötet i kaos och hoppades på en lugnare avslutning på nästa årsmöte”

Årsmöte 2011 i Teheran

Röstningen om var ett årsmöte ska förläggas görs vid årsmötet föregående år. Även här finns ju naturligtvis en del roliga och konstiga händelser under klubbens historia. T ex när man 2012 på Visingsö fick singla slant om vart mötet skulle läggas, då röstningen gav oavgjort resultat.

År 2013 förlades årsmötet på Palau, vilket kanske inte var det allra mest lyckade då endast 4 medlemmar lyckades ta sig dit. Kanske till följd av det kan man läsa att *”Timmarna gick, plötsligt hade restaurangens kök stängt och vi blev ombedda att betala notan och lämna lokalen. I förvirringen som uppstod glömdes punkt 6 på dagordningen och mötet blev följaktligen inte formellt avslutat Då bl.a. vice ordförande Arnold tänker besöka Palau senare under hösten överlåter vi uppdraget att avsluta mötet på honom. Ordförandeklubban lämnades i ett buskage (växten liknar en svensk enbuske) i hörnet av Navigator Inn, Koror Main street. GPS-koordinater för platsen är: 7.347102, 134.48802.”*

Arnold, Magnus och Christer tog uppdraget att avsluta mötet på fullaste allvar, och lyckades slutföra uppdraget trots att de var inblåsta i två dagar och blev jagade av presidentens livvakter.

Lars Johansson, Christer Danielsson, Magnus Persson och Arnold Wernersson

2016 i Glemmingebro fanns hela 16 nomineringar till årsmötesplats 2017. Efter en tuff omröstning vann så till slut Kasane i Botswana, och ryktet säger att det var ett mycket bra val!

Under senare år har Sverige-mötena lags på landets mest extrema platser. Vi har varit i Sveriges sydligaste plats (2016), nordligaste, östligaste och djupaste under bar himmel (2022) samt västligaste bebodda plats (2024). 2026 är planen att ha årsmötet på Sveriges mittpunkt. Det finns visst 5 ställen som kan anses vara just denna plats.

Vid årsmötet 2025 på Socotra ombeds styrelsen dessutom undersöka möjligheten att förlägga även Sverige-mötena utomlands, då många av de mest intressanta platserna i Sverige redan besökts. T ex kom förslag upp om att kunna lägga Sverige-möten i Norden eller i forna svenska landområden, då både i vårt närområde och t ex Delaware eller S:t Barths.

Vad gäller röstning, säger ryktet att grundarna, Gunnar och Arnold, till en början hade 100 röster var, och övriga medlemmar 1... Klubben heter ju ändå "Club100".

2006 i Visby bestämdes sen en *"förändring av rösträttsparagrafen. Det beslutades att varje medlem äger en röst per besökt land."*

Detta varade dock inte så länge. Bara nåt år senare antog man den något mer generellt vedertagna modellen att varje medlem har en röst, oavsett antal besökta länder.

Klubben har genom åren haft 5 ordföranden, och ett stort antal personer som har suttit i styrelsen eller bidragit på annat sätt. Ordförandena är följande:

1996-2011: Gunnar Mattsson

2011-18: Eddie Gustin

2018-23: Reine Larshans

2023-25: Anders Larsson

2025-> : Bengt Hildebrand

Återkommande träffar

Årsmötena har redan från början varit en återkommande, och som det verkar väldigt trevlig, tillställning. Den andra återkommande traditionen för klubben var att delta på resevässan i Göteborg. Under vässan försökte man ofta hitta nya potentiella medlemmar, men det var svårt då de flesta "bara" hade rest till 30-40 länder. Efter resevässan (och lite mer spontant nuförtiden) tog man en räkmacka på Gothia towers.

"I samband med årsmötet på Vinga Fyr 2008 fick Reine Larshans uppmaningen att göra klubben mer aktiv i Mälardalsregionen. Reine styrde raskt upp ett klubbmöte i början av 2009 och en tapper skara på 17 personer deltog i detta första Stockholmsmöte. Den först anmälda personen var Bengt Hildebrand, som Reine aldrig tidigare träffat men haft en hel del mejlkontakt med. Under kvällen erbjöd sig Bengt att vara behjälplig med kommande Stockholmsmöten. På den vägen blev det och fram till 2019 fortsatte de tillsammans ordna möten i Stockholm, de sista två åren med Britt-Marie Boudrie som medarrangör. Sedan dess har Reine på egen hand fortsatt att ordna möten i Stockholm." Senaste Stockholmsmötet var 2023 på Solbrännan i Österskär utanför Stockholm.

"Mötenas höjdpunkt har under alla år varit de föredrag med reseskildringar eller annat reserelaterat som hållits av våra synnerligen beresta medlemmar och aspiranter. Endast två externa föredragshållare har talat i Stockholm, Malisvensken Johan Gustafsson och legendariske upptäcktsresanden Sven Hedins barnbarn. I Smygehuk föreläste en f d svensk agent."

Reine träffade för övrigt på Arnold och Gunnar på en kvalmatch till fotbolls-VM, i Minsk, Vitryssland, redan 1997. Niclas Sassersson var också där samtidigt visade det sig senare. Reine hade sedan kontakt med klubben under flera år, och blev medlem 2008. 2017 anordnade sen Reine en jubileumsresa med 10 deltagare till Minsk för att än en gång kolla på VM-kval mellan Sverige och Vitryssland, och planen är att göra ännu ett återbesök 2027.

Uppifrån och ner: Anders Larsson, Kaj Nylén, Niclas Sassersson, Lennart Flatow, Eddie Gustin, Arnold Wernersson, Reine Larshans och Anna Carlehed

After work har funnits i flera olika skepnader. Göteborgs-gänget är de som lyckats köra mest kontinuerligt. De ses den 10e, i princip varje månad sen 2013. Anders Larsson är sedan länge sammankallande till dessa träffar. Faktum är att de aldrig ställt in i Göteborg. Men en gång var det nära, då Lasse Hermanson dök upp som enda deltagare. Då han lär ha tagit en öl eller kanske två räknas AW:n dock som genomförd.

I Stockholm anordnade Eddie Gustin AWs 2013-18, också den 10e i varje månad. På första mötet var temat "A", dvs man sågs på en argentinsk restaurang och pratade om länder som började på A, dess smultronställen och anekdoter. Alla fick berätta något och hade man inte varit i landet sa man "pass" och ordet gick vidare till näst intill sittandes person. Nästa gång var temat B, och musslorna smakade väldigt gott. På den vägen var det, och man ska ha hunnit igenom hela alfabetet, vilket tog flera år. Historien förtäljer inte vad man åt och diskuterade på bokstäverna X, Å, Ä...

I Stockholm har vi återupptagit AWs sen 2023, och har lyckats ses i princip varje månad, nu den 20e. Sammanhållande är jag själv, Johan Rees.

AW i Malmö anordnas ungefär kvartalsvis sen många år tillbaka, med Niclas Sassersson som sammanhållande.

Klubbresor

Att resa tillsammans var ju ett av målen med klubben redan från början. Över 20 klubbresor har gjorts, och då räknas alltså inte årsmötesresorna in. Första klubbresan var år 2000 till Nordkorea. Detta var egentligen en för-resa till årsmötet i Mongoliet. 4 av klubbens 7 medlemmar deltog; Erik Centerwall, Bengt Adalberth, Mats Blomkvist och Gunnar Mattsson. En rolig historia från denna resa hände i Beijing, mellan Nordkorea och Mongoliet. Mats träffade på en kines som han tidigare jobbat med till sjöss, och fick honom att följa med upp på hotellrummet för att umgås och dricka med de andra. Kinesen förstod inte ett ord engelska (eller svenska), men satt ändå glatt kvar sent in på småtimmarna, långt efter att Mats gett sig. Men trevligt hade de säkert allihop.

Andra klubbresan gick 2004 till Andamanerna. Resan hade 6 deltagare (Erik Centerwall, Gunnar Mattsson, Björn Sohrne, Bengt Adalberth, John Kennedy och Arnold Wernersson). Mycket intressant verkar ha hänt på den resan, och det började inte så värst bra. Gänget hoppar in i en taxi i Mumbai. Taxin har sett sina bättre dar, och dörrarna går inte att öppna inifrån. Dessutom luktar det så enormt illa så John spyr över hela Arnold. Det visade sig att taxichauffören var på väg till soptippen med rutten tonfisk när han plockade upp Arnold och John.

Senare under resan ska de ta sig till Little Andaman för att hitta Onge-folket. Ett ursprungsfolk som väldigt sällan har träffat på västerlänningar. Polischefen stoppar dem så snart de kommer i land, och säger att de åker i fängelse om de försöker ta sig nära Onge-folket, då det inte är tillåtet. Dessutom kommer alla som försökt hjälpa dem åka i fängelse och bli av med bilar, båtar och annat som de använt. Men sånt här stoppar ju inte äventyrliga resenärer ju. Under försöken att hitta Onge-folket är det vid ett tillfälle så mycket ormar på marken i djungeln, att Club100-gänget fick hoppa fram på stigen. Till slut hittade de eldar och andra rester från Onge-folkets läger, men de såg aldrig skymten av människorna.

Havelock Island, Andamerna - Fr v Erik Centervall, Gunnar Mattsson, okänd, Björn Sohrne, Bengt Adalberth. Sittande John Kennedy och Arnold Wernersson

Transnistrien 2019 med 31 deltagare är fortfarande den klubbresa som haft flest Club100-deltagare. Resan var planerad så att gruppen var där vid Transnistriens nationaldag, med stora militärparader som sig bör i ett land (är det ett land?) med sånt statsskick. Öväntat nog var det mest marscherande militärer, och inte så mycket fordon. Som en öväntad bonus lyckades Reine få en bild med sig själv och Transnistriens president, Vadim Krasnoselsky.

Transnistriens president - Vadim Krasnoselsky och Reine Larshans

Tack vare Club100s goda kontakter med andra extremresenärer och reseklubbar har klubben lyckats resa till områden som normalt är stängda, som t ex Nagorno-Karabakh och Sulu-arkipelagen.

Club100 som sagt har goda relationer internationellt. Inte minst med danska, norska, filippinska och turkiska reseklubbarna och har med dem i några fall haft gemensamma arrangemang. Likaså har klubben samverkat med de tre stora internationella klubbarna Most Travelled People (MTP), NomadMania och Travellers Century Club (TCC) med utsända delegationer på flera av deras evenemang.

Club100 på besök hos guvernören av Jolo (Sulu) tillsammans med filippinska reseklubben. Från klubben fr v: Carl-Gustaf Siby, Thomas Casswall, Christer Danielsson, Stefan Odestedt och Bengt Hildebrand

Hur många länder finns det?

De första åren fördes en hel del diskussioner om hur många länder som skulle räknas; skulle det vara FN-länder, och hur många FN-länder fanns egentligen? Fick man räkna med territorier, och vilka territorier finns? Av naturliga skäl var det inte heller lika noga. Klubben var liten och det fanns många obesökta ställen att åka till oavsett hur man räknade.

Vid 2001 års årsmöte i Västra Frölunda bestämdes att *"Gunnar M. fick i uppdrag att utarbeta en ny lista över FN:s medlemsländer anno 2002 med tillägg av "Territoriella områden" och Sydpolen dvs Antarktis."*

På årsmötet 2005 i Kaliningrad *"beslutades enhälligt att nu gäller 100 bevisligen besökta länder för medlemskap"*. Även 2010 i Rättvik beslutades att *"föreningen räknar av FN erkända fria oberoende stater så kallade FN länder."* Redan här räknade man dock även med Taiwan och Vatikanstaten.

2014 i Tännaldalen hölls omröstning om detta.

"Två förslag förelåg:

- 1. Vi följer FN:s medlemslista till punkt och pricka = 193 st*
- 2. Vi följer FN:s medlemslista plus Vatikanstaten och Taiwan = 195 st*

Förslag 2 vann efter omröstning med siffrorna 14-10 vilket också innebär att rådande ordning behålls"

2018 i Mariehamn var det dags för en ny omröstning:

"Motion från Hans Ollongren angående utökning av klubbens länderlista med Kosovo, Palestina och Västsahara och därmed från totalt 195 till 198 länder. Stämman enades efter diskussion om alternativen 198 (enligt motionen), 195 (oförändrat) och 193 länder (FN:s medlemsstater).

Voteringen utföll med: 195 länder (19 röster) 193 länder (12 röster) 198 länder (4 röster)

Beslutades av stämman att bibehålla nuvarande sätt (195 länder) att räkna och därmed avslå motionen."

Vilket blir då land nummer 196? Bougainville har röstat för självständighet, och hoppas uppnå detta 2027. Oavsett om de blir självständiga eller inte verkar det som ett väldigt intressant resmål! Hur många av klubbens medlemmar har redan varit där?

Första medlemmen att besöka alla länder

Gunnar Mattsson har besökt alla länder (igen). Till höger Arnold Wernersson

2002 blev Gunnar Mattsson den första medlemmen att besöka alla världens länder enligt klubbens sätt att räkna. Det fanns då 193 länder, och hans sista land att besöka var Irak. Men på hemresan från Irak läser han att FN har godkänt ytterligare ett land; Östtimor. Han blev därmed "tvungen" att åka dit ett par månader senare, under 2003. Den resan innehåller såklart också en kul historia:

"- Av en ren slump besökte vi presidentpalatset som mer såg ut som ett utbombat hus än ett palats. Och plötsligt kom presidenten själv, Xanana Gusmao, gående i korridoren, så vi började prata med honom, berättar Gunnar Mattsson.

Det slutade med att Gunnar och Arnold blev inbjudna att följa med presidenten när han dagen därpå reste runt i Östtimor.

- Där åkte vi med presidenten och överbefälhavaren i en bilkortege eskorterad av polisen. Och fick sedan äta middag med några lokala potentater."

Arnold, president Alejandro Xanana Gusmao och Gunnar i Östtimor

2019 blev Britt-Marie Boudrie klubbens, Sveriges och Nordens första kvinna att besöka alla länder. Hennes sista land blev Marshallöarna. Idag har tre svenska kvinnor besökt alla länder, förutom Britt-Marie även Pyret Nilsson och Madeleine Karlsson.

Sedan något decennium delar Club100 till de i klubben som besökt alla 195 länder ut en statyett föreställande guden Hermes, resenärernas beskyddare.

Hermes-statyetten, med passande bakgrund

Beresta klubbmedlemmar

Gunnar Mattsson blev alltså första medlem att besöka samtliga världens länder, oavsett om man räknar FN-länder eller klubbens sätt.

Näst först att uppnå detta, och även först att uppnå 195 länder blev Robert Petersson (Rese-Robban) som besökte Sydsudan 2011, endast några månader efter att landet blev självständigt.

Runt 2004 får klubben även kontakt med Jarl Hardenmark från Munka-Ljungby, som troligtvis är *"den förste svensk som lyckats med konststycket att besöka alla FN-länder samt alla territorier. Han var med i Guinness Book of Records som världens mest bereste man i många år."* Han har ännu inte blivit medlem, men fortsätter att umgås med flera av klubbens medlemmar.

Jarl Hardenmark, Rese-Robban och C-G Siby, givetvis med en nålad karta i bakgrunden

En annan icke-medlem som nämns ibland är Magnus Andersson, som bott 8 år i djungeln i Papua Nya Guinea.

Magnus Andersson, Arnold Wernersson, C-G Siby och vän till Jarl Hardenmark

Av de 27 svenskar som oss veterligen besökt alla världens länder är 22 medlemmar i Club100. Yngste svensk att gå i mål är aspirant Markus Lundgren som klarade av bedriften vid 35 års ålder, med Kanada som sista land.

Tidigare ordföranden Eddie Gustin har inte bara rest till världens alla länder redan i relativt ung ålder. Han har även gjort det på ett väldigt häftigt sätt – landvägen! Undantagen är i princip bara söderhavsöarna. Som chaufför (numer reseproducent), på Rosa bussarna och med resor på egen hand var han utomlands på resande fot ungefär 10 månader per år, 10 år på raken.

Att resa kan vara farligt har vi väl alla förhoppningsvis förstått. Eddie fick uppleva riskerna på nära håll då han 2014 landade i Sanaa i Yemen, runt midnatt. Han tog sig till hotellet, och vaknade upp tidigt nästa morgon av att hela hotellet skakade till. Han hörde en enorm smäll följt av sirener och skrik. Det visade sig att en självmordsbombare hade detonerat en sprängladdning två kvarter bort, med den hemska följden att 74 människor fick sätta livet till.

Eddie Gustin

2024 blev Carl-Gustaf Siby invald som medlem, och med sina 265 territorier och 1196 NomadMainia-regioner leder han klart där. C-G hängde en del med klubben redan runt tidigt 2000-tal, men blev då inte medlem.

Vid årsmötet i Kiruna 2022 deltog Harry Mitsidis, grundare av NomadMainia och länge ansedd som världens mest beresta person med för närvarande 1300 av NomadMainias totalt 1308 regioner besökta. Under 2025 gick dock portugisen Joao-Paulo Peixoto förbi Harry och toppar nu både NomadManias och Most Travelled Peoples listor.

En av de tidigare medlemmarna var John Kennedy. Det finns många karaktärer inom Club100, men väldigt få verkar ändå kunna mäta sig med honom när det gäller upplevelser. Han jobbade till sjöss i 35 år, har suttit i fängelse två gånger och blivit torterad av Libyens underrättelsetjänst. Vid ett tillfälle när han satt på en bar i Ghana träffade han och blev kompis med en prins som hade planerat en statskupp mot regeringen. Det slutade med att John blev ledare för rebellerna, och de tågade mot Accra. Det hela slutade först när franska armén stoppade dem. Han kallades därmed ofta för Commander-in-Chief, War Chief eller Chief-of-all-Chiefs. Namnet "John Kennedy" ledde ibland då det begav sig till att folk trodde han drev med dem när han skulle ringa och boka hotellrum och liknande. De trodde han utgav sig för att vara den amerikanske presidenten med samma namn.

Arnold Wernersson, John Kennedy och Erik Centerwall

Hur många medlemmar har klubben?

Klubben grundades som sagt av Gunnar och Arnold, men redan första året lyckades de värva 3 medlemmar till (Erik Centerwall, Bengt Adalberth och Mats Blomqvist). Vid första årsmötet 1996 valdes sen Ulf Österberg och Roland Nilsson in, och klubben bestod från 1996 fram till 2001 av endast 7 medlemmar, och inga nya medlemmar tillkom under dessa år. Värt att notera också är att under årsmötet 1998 deltog samtliga av klubbens medlemmar. Första och troligen enda gången detta händer. Årsmötet 2010 i Rättvik hade dock fler deltagare än vad klubben hade medlemmar, men detta då flertalet familjemedlemmar är med.

Vid årsmötet 2000 i Ulan Bator uppmanas samtliga medlemmar hitta en varsin ny medlem till klubben. Verkar som att de flesta tog till sig av det, för redan 2001 hade klubben 12 medlemmar.

Under en period kunde man väljas in som medlem på alla klubbens tillställningar, men sedan många år tillbaka kan man bara bli invald som medlem på årsmötena.

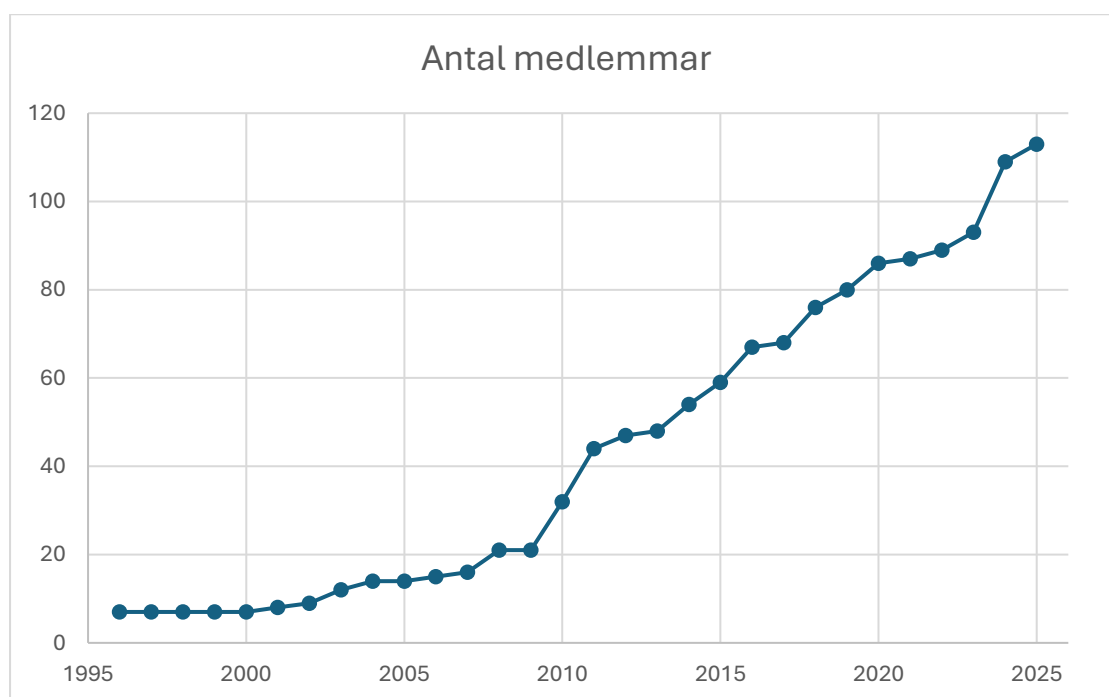
Redan under första årsmötet ”dök det upp vår första kvinnliga blivande medlem som en hägring i sommarnatten. Hon berättade hårresande tortyrhistorier från Kambodja, drack några öl, skulle gå ut och lätta på trycket i buskaget vid trädgården och var sen försvunnen. Utan att ha lämnat namn eller adress!! Har tyvärr aldrig dykt upp igen! Det var första årsmötet.”

Första kvinnliga medlemmen blev istället Carin Friberg, som medlem #20 år 2008. Idag har klubben 26 kvinnliga medlemmar, vilket motsvarar 27 %.

Under årsmötet 2008 på Vinga fyr bestämdes att rekryteringsarbetet i Mälardalsregionen bör utvecklas. Utan att sammanställa allt för mycket statistik kan vi väl dra slutsatsen att detta har lyckats väldigt bra!

Till en början var klubben tänkt endast för svenska medborgare, men när Michael Krobath (österrikisk medborgare) blev medlem 2018 hade klubben missat att informera om detta. Detta krav har senare tagits bort, och klubben har nu även medlemmar och aspiranter från Åland, Finland, Danmark och Norge.

År 2024 på Koster hade klubben fått så många medlemmar att det började diskuteras om vem som skulle få medlemsnummer 100. Något oväntat knep Nils Holgersson den positionen, och alla vi andra medlemmar tyckte det var väldigt välförtjänt, även om Mårten inte setts och hörts så mycket av under tidigare år, och även om det var lite oklart hur många länder han hade besökt.

Hur många medlemmar ska klubben maximalt ha?

Att Club100 ska ha maximalt 100 medlemmar var en av grundpelarna redan vid bildandet av klubben. I en tidningsartikel från 1996 kan vi läsa att *"Avsikten är att klubben ska ha 100 medlemmar, men innan man nått det målet får även de som "bara" besökt mellan 50 och 100 länder vara med..."*. Man kan även läsa att *"...de utesluts efterhand som mer beresta hör av sig"*. Och redan 1996 hade 20 personer anmält sig som "associerad" – Det vi idag kallar aspirant.

Från årsmötet 2003 på Fränninge kan läsas att... *"vi diskuterade hur många medlemmar vi skulle vara. Några ville att vi var max 15-20 st. Den personliga andan bör bibehållas."*

2018 passerar klubben 100 medlemmar och aspiranter, och stadgarna anpassas för att tydliggöra detta.

2022 i Kiruna infördes kravet att man måste vara aspirant minst ett år innan man kan bli fullvärdig medlem.

För tillfället har klubben 95 levande medlemmar och 112 aspiranter. Vid årsmötet 2025 på Socotra ombads styrelsen undersöka och komma med förslag på hur många medlemmar klubben maximalt ska kunna ha, och om, och i så fall hur, antalet medlemmar ska begränsas.

Aspiranter

Redan vid klubbens grundande fanns alltså tanken på aspiranter, eller associerade som det benämndes då.

Exakt hur många aspiranter klubben haft varje år har varit väldigt svårt att förstå. Vid första årsmötet nämndes 20 associerade. Vid årsmötet 2003 i Fränninge nämns dock att *"endast två medlemmar kvarstår som aspiranter"*. Detta har dock ökats på ordentligt, och 2018 i Mariehamn beslutades om en medlemsavgift för aspiranter på 50 USD. Rätt många inaktiva aspiranter föll då bort. I skrivande stund är vi som sagt 112 aspiranter.

2023 bestämdes att man även måste vara med på minst 2 av klubbens events för att få bli aspirant. Innan dess är man "aspirant pending". Tanken med detta är att vi ska ha aktiva medlemmar/aspiranter som vill vara med på våra events. Det finns just nu 6 "pendings".

Klubbens ekonomi

Länge har det varit kutym att samtliga medlemsavgifter som kommer in vid ett årsmöte dricks upp av deltagarna. Man verkar dock inte alltid lyckats med detta, då klubben faktiskt hade ett bankkonto, men från årsmöte 2007 i Budva kan man läsa att *"föreningen skall inte ha några tillgångar. Kontot avslutas. Det åligger kassören att tillse att föreningens medel förbrukas på gemensamma aktiviteter i samband med årsmöte/föreningsresa"*

Vid årsmötet 2010 i Rättvik nämns att *"Föreningen har inga inkomster, inga kostnader och inga problem!"*

Vissa problem verkar dock ändå ha funnits, t ex vid årsmötet 2015 i Mauretaniens, där man kan läsa att *"på grund av bristande tillgång på alkoholhaltiga drycker i Nouakchott kunde de nya medlemmarnas inträdesavgifter inte omedelbart spenderas på plats. Kassören fick därför i*

uppdrag att förvalta det resterande beloppet som uppgår till 280 euro fram till stämman 2016.”
Även vid andra tillfällen har det varit ”utmanande” att dricka upp samtliga medlemsavgifter...

Medlemsavgiften har alltid varit 100 USD. Slogan har varit 100 länder, maximalt 100 medlemmar och 100 USD i medlemsavgift. Men hur mycket är då 100 USD?

1995/96 var 100 USD värt runt 680 sek mot dagens 901. Under dessa år har kursen varierat från 5,84 till 11,49.

Beaktar man inflationen så motsvarar 1 krona 1995 ungefär 1,63 sek idag. 680 sek i medlemsavgift motsvarar då alltså ca 1110 sek, och det är alltså en bra bit billigare att bli medlem idag än när klubben grundades!!

Klubbtidningar

Den första klubbtidningen som fanns var ”Club100 news” som kom ut i 5 utgåvor 2003-4. Åtminstone första utgåvan var i princip en redogörelse över vilka resor medlemmarna hade gjort. Kanske skulle vara lite övermäktigt att sätta ihop idag... Bengt Adalberth var ansvarig för dessa utskick.

2018-2020 utgavs Pinvinnytt i 13 utgåvor av Reine Larshans innan Anna Carlehed tog över med Wadi-hela-världen i 11 utgåvor från 2020 till 2025. Cirkeln är nu sluten, och Bengt Hildebrand har börjat ge ut ”Club100 news”, och har i skrivande stund hunnit med fyra nummer.

2002 fick klubben sin första websida www.club100.se som sköttes av externa Rickard Eghammar (som för besväret fick ett par backhopparpjäxor) och Rese-Robban. Nuvarande hemsida www.club100.eu byggdes av Michael Cederborg, hans son Carl-Fredric och Bengt Hildebrand.

Min egen ”resa” med Club100

Man kan ju tro att Covid skulle ha en negativ inverkan på ens resande, men för min del kan det mycket väl vara precis tvärtom. Pga Covid tvingades jag ställa in en efterlängtdad resa till Söderhavet. Istället blev det några turer runt om i Sverige, och under en av dessa vändor hörde jag talas om ett kannibalmuseum i Önnköping. Mycket konstigt, och givetvis måste detta kollas upp. Och på den vägen är det... Malta 2021 blev min första Club100-aktivitet.

2024 blev jag invald som medlem, och nu har jag kommit upp i 106 länder, och har 4 till inbokade. Jag har helst gott om tid på mig när jag reser, även om det inte alltid är möjligt. Reser gärna landvägen och med lokaltrafik. Att nå 195 länder är ett mål, men det kommer absolut att få ta sin tid, realistiskt kanske 20 år. Finns dessutom många ställen som jag gärna återvänder till.

Johan Rees

Framtiden

Vi får nu alla hjälpas åt och se till att klubben fortsätter att vara lika fantastisk, och att den överlever minst 30 år till! Hur många länder finns då måntro? Och hur många medlemmar har vi?

Vad ni än gör, se till att njuta av ert resande. Här mer än i nåt sammanhang är det ju verkligen resan som är målet!